

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1137/2025
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених ЈКП „Паркинг сервис“ Нови Пазар, чији је пуномоћник Решад Плојовић, адвокат из ... и туженог ББ из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 571/24 од 23.08.2024. године, у седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 571/24 од 23.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 571/24 од 23.08.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 571/24 од 23.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 960/23 од 21.03.2024. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезу тужени д тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, солидарно исплате 45.000,00 динара на име претпљених и будућих физичких болова, и 45.000,00 динара на име претпљеног страха, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, обавезан тужилац да туженом ЈКП „Паркинг сервис“ Нови Пазар на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 43.200,00 динара и одлучено да тужени АА самостално сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом, применом правила о терету доказивања прописаног чланом 231. ЗПП оцењен је неоснованим тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете, јер тужилац који је предложио извођење доказа вештачењем од стране вештака медицинске струке, није поступио по налогу суда да уплати предужам за извођење овог доказа, па самим тим није доказао основаност и висину тужбеног захтева.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 03.08.2023. године. Вредност предмета спора је 90.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић